

Les sis de Tarrad

EXPERIÈNCIA • Pere Tarradellas disputarà la sisena fase d'ascens a 2a A. Amb el Llagostera, ha obtingut el cinquè títol de la categoria, en què encadena quinze cursos **EL REPTE** • Només va poder pujar amb el Lleida

Guillem Freixa
LLAGOSTERA

A Llagostera, de jugadors amb experiència en el món del futbol n'hi ha uns quants, però si del que es tracta és de parlar de la situació que afrontarà el club del Gironès en les properes setmanes, la veu més autoritzada de la plantilla és la de Pere Tarradellas. El futbolista osonenc té en la seva trajectòria la meritòria xifra d'haver disputat fins a sis fases d'ascens a la 2a divisió A: "Fa molts anys que estic en aquest món i en aquesta categoria, i pot semblar normal o fàcil, però puc assegurar que no ho és gens. Hi ha molts futbolistes que també tenen una llarga trajectòria i potser només n'han disputat una o dues. Jo he tingut la sort d'anar a parar en diversos projectes ambiciosos on han sortit bé les coses", destaca el migcampista.

La relació de Tarradellas amb les fases d'ascens comença el curs 2000/01, en què vestint la samarreta del filial espanyolista va jugar la seva primera promoció després d'acabar en quart lloc en la lliga. A partir d'aquest moment també ho ha aconseguit amb el Lleida, la Ponferradina, el Badalona, el Sant Andreu i, el cap de setmana passat, amb el Llagostera.

Des de dalt de tot

Més enllà del mèrit d'haver jugat mitja dotzena de fases d'ascens a 2a A, la gesta agafa més rellevància quan s'observa que en cinc d'aquestes ho ha fet com a campió. A 2a B, però, el fet de completar una temporada rodona en la lliga regular no et dona accés a cap premi immediat: "Crec que s'ha millorat una mica el premi per al campió. Recordo que amb

el Lleida, per exemple, vam haver de fer una fase de grups que significava sis partits més. Després es va escurçar a dues eliminatòries i ara, amb només una, crec que és més just."

Un futbolista de bronze

Tarradellas deu ser dels pocs futbolistes que encadenen quinze temporades en una categoria com la 2a divisió B, i des de la primera fins a l'última, tenint un gran protagonisme en equips que han fet bons papers, com ho demostra que en només una campanya hagi acabat classificat per sota del desè lloc. Segurament, l'única espina clavada és no haver pogut fer el salt a 2a divisió A: "No sé què m'ha faltat. Això s'hauria de preguntar

"Pot semblar fàcil perquè fa molts anys que hi estic, però no ho és gens"

als diversos secretaris tècnics o entrenadors. Si no hi he arribat, potser és que no ho he merescut, però encara em queda aquesta oportunitat amb el Llagostera", diu Tarradellas.

Lluny de lamentar-se, el migcampista es mostra orgullós d'una trajectòria plena d'èxits en una categoria sovint massa desagraïda: "Molts companys que sí que han estat a nivells superiors donen més mèrit al que he fet que jo mateix. Jo m'he sentit un professional i he pogut dedicar la vida al futbol. Les trajectòries es mesuren pels èxits i jo m'ho he passat molt bé", assegura Tarradellas, que també comenta que a principi de curs dins el vestidor llagosterenc ja hi havia la idea de fer-la grossa. ■

El jugador, amb les cinc samarretes d'equips catalans amb què ha jugat la fase d'ascens. També ho va aconseguir amb la Ponferradina ■ **JOAN SABATER**

"El millor record fins ara, l'ascens amb el Lleida del curs 2003/04"

L'únic ascens de Tarradellas a 2a A es va produir en el curs 2003/04 a Lleida. Amb 24 anys, el jugador va disputar 28 partits i va marcar tres gols en la lliga regular; a més, va tenir un paper força destacat en la fase de grups, en què va ser titular en cinc dels sis partits i va jugar en tots ells. El club lleidatà va acabar primer d'un grup en què competia amb la Cultural Leonesa, el Pájara Playas canari i el Celta B: "La millor experiència que he viscut fins ara va ser amb el Lleida, en què vam pujar", destaca Tarradellas, que també comenta que li va saber greu no

poder continuar en la disciplina de l'equip de la Terra Ferma després de completar una bona temporada. En aquell Lleida, Tarradellas va coincidir amb jugadors com ara Bruno Saltor i Albert Crusat, que sí que acabarien tenint una dilatada trajectòria en la primera i la segona divisió. El bon rendiment no va passar desapercebut i Tarradellas va fitxar per la Ponferradina i el Badalona, dos clubs amb els quals va encadenar dos campionats de lliga de 2a divisió B en els cursos 2004/05 i 2005/06. L'Alcalá i el Linares van frustrar el somni de l'ascens a 2a A.

ellas

“El Sant Andreu mereixia pujar”

El pitjor record de Tarradellas en una fase d'ascens va ser a Sant Andreu el curs 2009/10: “Va ser tot plegat molt dramàtic. Vam fer una gran lliga, però després hi va haver l'episodi dels penals a Ponferrada –l'eliminàtoria d'ascens directe es va decidir per penals i ell va fallar l'últim–, i també l'eliminàtoria amb el Barça B. Contra el Barça, crec que mereixiem molt més. Aquell Sant Andreu es mereixia l'ascens”, es lamenta el futbolis-

ta. I és que després d'un curs rodó, l'ascens es va decantar pels blaugrana a través d'un penal molt rigorós assenyalat en el minut 88 del partit d'anada al Miestadi.

A l'esquerra, un seguidor desolat després de baixar a 2a divisió B. A la dreta, Sañudo amb les mans a la butxaca ■ EFE / D.M.

Renéixer. L'arribada d'inversors ficticis va acabar la tranquil·litat del Racing. Ara diverses personalitats de Cantàbria volen reflatar l'entitat

De nou, el club de Santander

G. Freixa
SANTANDER / LLAGOSTERA

Estar vint-i-dues temporades al món del futbol professional i que divuit d'aquestes temporades siguin a primera divisió té molt de mèrit. Això és el que va aconseguir el Racing de Santander a còpia d'humilitat i de no estirar més el braç que la màniga. La moda dels inversors asiàtics, però, també va arribar a la capital de Cantàbria i el teòricament multimilionari indi Ali Syed va aconseguir la propietat del club. Més enllà de fer una mínima inversió extra en la seva primera temporada com a màxim dirigent (2010/11) –va servir per acabar salvant l'equip–,

amb el nou propietari van començar els impagaments i problemes econòmics. Des del punt de vista esportiu, això es va traduir en el descens a segona A després d'un curs 2011/12 nefast. La tensió la temporada passada, ja sense Syed però amb homes de la seva confiança encara al capdavant com Francisco Pernía o Ángel Lavín, i la insostenible situació insti-

tucional van desembocar en un altre descens, aquest cop a segona divisió B.

La reacció del poble
La temporada a Santander va començar amb una plantilla que des d'un primer moment va demostrar la seva qualitat en la categoria de bronze, però els impagaments als jugadors es mantenien i la relació entre la directiva i l'afi-

ció era molt tensa. Tot i que els resultats acompanyaven, les escridassades a El Sardinero eren constants. Al novembre, la justícia va deixar sense efecte la compra de les accions per part de Syed, i el club va tornar al propietari anterior, Jacobo Montalvo.

El Racing es va plantar en els quarts de la copa contra la Real Sociedad, però aquella derrota va acabar suposant el triomf de tota la massa social verd-i-blanca. Els anteriors directius van abandonar un club sagnant i personalitats de Cantàbria, encapçalades per l'exjugador Sañudo, se'n van fer càrrec. El club no està sanejat però està unit en l'objectiu de tornar-lo a aixecar. ■

Descontrol

L'arribada d'Ali Syed al club va degenerar cap a una greu crisi a tots els nivells

'Tuto' Sañudo

L'exjugador del Racing és la cara visible de la nova directiva del Racing

Comença el muntatge de les grades

Els operaris que han de muntar les grades supletòries per l'enfrontament de diumenge entre el Llagostera i el Racing van iniciar ahir la feina per poder augmentar l'aforament del municipal uns 1.000 seients més –fins als 2.500–. Aquest desplegament ja es va fer amb motiu de la visita del València en l'eliminàtoria de setzens de final de la copa, la temporada passada. ■ UE-

LLAGOSTERA

